

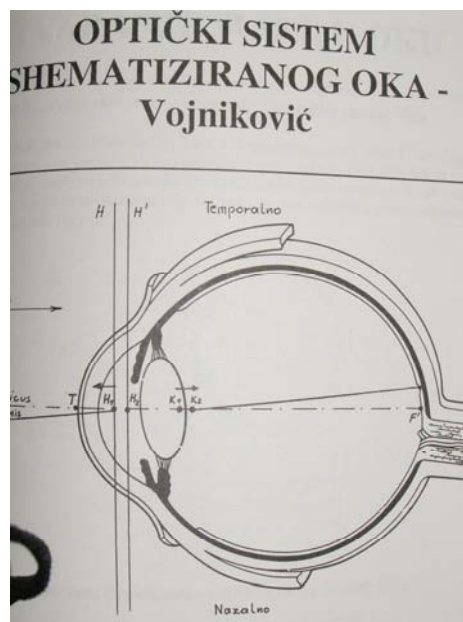
1. UVOD

Refrakcija oka je primjena optičkih zakona o prelamanju svjetlosnih zraka kroz oko. Oko je složen optički sistem i sastoji se iz dijela koji prelama svjetlost (rožnjača, očna vodica, sočivo i staklasto tijelo) i dijela koji prima sliku posmatranog predmeta (mrežnjača). Dužica sa pupilom vrši funkciju blende. Prednje-zadnji dijametar očne jabučice mora biti 24 mm da bi paralelni svjetlosni zraci koji dolaze iz daljine, poslije prelamanja kroz rožnjaču i sočivo (prelomna moć 60 D), stvorili oštar lik u predjelu foveola u makuli i to bez učešća akomodacije. To je refrakcija oka, tj to su odnosi koji postoje u normalno građenom emetropnom oku. **1,2,3,**

Da bi oko normalno funkcionisalo neophodna je providnost providnih očnih medija (rožnjača, komorna tečnost, sočivo i staklasto tijelo), te nenarušenost integritete i odsustvo patoloških procesa u nervnim strukturama od očne jabučice do kore mozga u okcipitalnom režnju. A da bi oba oka funkcionisala kao jedinstveni organ pored navedenog potreban je paralelan položaj očnih jabučica, njihova normalna pokretljivost, konvergencija, normalan binokularni i stereo vid.

Preko organa vida čovjek prima preko 80% utisaka iz spoljnog svijeta. To govori o velikoj važnosti organa vida za normalno funkcionisanje čovjeka. To osobito važi za civilizovanog čovjeka kome za normalno obavljanje intelektualnih aktivnosti, nije potreban samo dobar vid na svakom oku posebno, nego i dobar binokularan vid, koji mu omogućuje konforan i dugotrajan rad na blizinu.

Jedne od najčešćih poremećaja organa vida su refrakcione anomalije.

Grafički prikaz shematiziranog oka.